

[Statsministeren]

fremmest skete der en betydelig stramning af kravene vedrørende forsørgelse af de mennesker, der kommer hertil i kraft af familiesammenføring. I forlængelse af dette vil regeringen sikre, at der sker en ensartet administration af reglerne om meddelelse af opholdstilladelse og håndhævelse af de skærpede forsørgelseskrav i forbindelse med familiesammenføring. Der vil derfor inden for kort tid blive udsendt nye retningslinjer herom fra Indenrigsministeriet og Socialministeriet.

Når flygtninge og familiesammenførte har fået opholdstilladelse i Danmark, er det regeringens målsætning, at de skal integreres i det danske samfund. Integrationsmålsætningen gælder dog ikke i relation til ordningen med midlertidig opholdstilladelse til personer fra det tidligere Jugoslavien. De har fået et midlertidigt helle, kan man sige, i Danmark, men det er en klar forudsætning, at de skal vende tilbage, når krigen er ophørt og det kan ske under ordnede og fredelige og trygge vilkår.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at personer, der ikke kun har midlertidigt ophold i Danmark, kan dansk – både af hensyn til deres egne muligheder på arbejdsmarkedet, for at få job og komme i aktivitet, og af hensyn til deres deltagelse i samfundslivet mere generelt. 30-punkts-planen fremlægger en række initiativer, der skal sikre, at de nye får mulighed for at lære dansk.

Efter at integrationsfasen er afsluttet, overgår flygtningene til den såkaldte kommunefase, hvor flygtningene ligesom indvandrerne behandles af de samme myndigheder, der har ansvaret for de offentlige opgaver i forhold til den danske befolkning. Det har gennem årene været en grundfæstet holdning i Danmark, at alle, der har fast bopæl her i landet, behandles efter de samme regler. Som jeg sagde det: Sådan må det være. Uanset oprindelse er der kun og alene og heldigvis én slags mennesker i Danmark – med samme rettigheder og samme pligter uanset hudfarve, klædedragt eller oprindelse. Sådan gælder det også fortsat.

Der gælder således også præcis de samme regler vedrørende kontanthjælp og andre sociale ydelser, uanset om man er flygtning, indvandrer eller dansk. Kontanthjælpen er ganske enkelt det, som vi efter en dansk målestok opfatter som det nødvendige grundlag for en anstændig tilværelse, når man befinder sig i vort samfund.

Men samtidig må der være sikkerhed for, at de gældende regler administreres på en sådan måde, at der ikke sker nogen forskelsbehandling. Helt på linje med danskere skal udlændinge naturligvis også følge landets love. Hvad angår kriminalitet blandt udlændinge, der opholder sig her i landet, er det vigtigt at huske på, at udlændingeloven allerede i dag indeholder regler, der gør det muligt i forbindelse med en straffesag at træffe bestemmelse om udvisning. Det er helt naturligt, at der er grænser for gæstfriheden i sådanne situationer. Når det gælder den kriminalitet, der begås af enkelte asylansøgere, tror jeg, at alle kan blive enige om en afstandtagen fra denne kriminalitet, om end den er begrænset, der ikke blot skader ofrene, men også det store flertal af lovlidige asylansøgere samt ikke mindst forholdet mellem asylansøgere og den danske befolkning. Men jeg tror også, at vi alle kan blive enige om, at man nødvendigvis må vurdere, om asylansøgeren risikerer forfølgelse i sit eget hjemland, inden man skrider til udvisning på grund af et kriminelt forhold. Det kan ikke, og det bør ikke være sådan, at vi sender en flygtning tilbage til den visse død, blot fordi han eller hun har begået en mindre lovovertrædelse i Danmark.

Det betyder imidlertid ikke, at flygtninge straffrit kan begå kriminalitet. Selvfølgelig skal der straffes også i disse tilfælde, og selvfølgelig skal en kriminel asylansøger kunne udvises, når det er afklaret, at han eller hun ikke risikerer forfølgelse i hjemlandet, men igen: Lige rettigheder og lige behandling er og vil fortsat være regeringens grundprincip.

Danmark har i disse år modtaget et betydeligt antal asylansøgere, 13.884 i 1992, og pr. 31. oktober udgjorde antallet i 1993 14.348. Udviklingen i antallet af asylansøgere i det kommende år vil i høj grad afhænge af, om det lykkes at skabe fred i det tidligere Jugoslavien.

De udgifter, der kan registreres særskilt for flygtninge, vil i år beløbe sig til knap 5,9 mia. kr. Udgifterne til denne nødvendige indsats er finansieret inden for rammerne af finanslovsforliget for 1993.

Udgiftsudviklingen i de kommende år vil i høj grad afhænge af, hvor mange flygtninge der kommer her til landet – noget, som i sagens natur er overordentlig vanskeligt præcist at forudse – men regeringen har forsøgt at tage